

9. De Heilige Geest door het offer van Jezus

Introductie

Een andere belangrijke gave, die we door het offer van Jezus ontvangen, is de Heilige Geest. De Heilige Geest is op een nieuwe en krachtige manier aanwezig in deze wereld, sinds het offer van Jezus. Hij woont nu permanent in ons hart en vervult ons helemaal. God Zelf woont nu in ons. Hiermee wordt de vloek opgeheven van het gescheiden zijn van God.

De Heilige Geest in het Oude Testament

Sinds het offer van Jezus is de Heilige Geest op een nieuwe manier in de wereld werkzaam. Dit wil niet zeggen dat de Heilige Geest daarvoor afwezig was in deze wereld. We zien in het Oude Testament ook al op allerlei plekken dat Gods Geest aanwezig was en werkte. Zo lezen we meteen in Genesis 1:2 dat de Geest van God boven de donkere wateren van de schepping zweefde en daar als het ware leven in uitbroedde. De Heilige Geest is dus van meet af aan betrokken geweest bij de schepping. De Geest gaf daar leven aan.

De Heilige Geest bracht de mens ook tot leven. In Genesis 2:7 staat dat God de levensadem in Adams neus blies, waardoor hij tot leven kwam. Daar wordt nog niet het woordje *Ruach* 'Geest' gebruikt, maar dat wordt wel gebruikt in Genesis 6:17 bij de zondvloed. Daar staat dat de zondvloed iedereen zou ombrengen, waarin *Ruach Chayim* 'de geest van leven' is. Kennelijk had God met zijn adem ook zijn Geest in de mens ingeblazen. En deze Geest was nog steeds aanwezig in de mens, zelfs na de zondeval. De zondvloed vindt namelijk ruim na de zondeval plaats. De Heilige Geest houdt mensen kennelijk iedere dag in leven. Wanneer God zijn Geest zou terugtrekken, dan heeft de mens geen adem en leven meer. De levensgeest van de mens valt Bijbels bezien zo goed als samen met de ziel van de mens.

In sommige personen was de Heilige Geest extra sterk aanwezig en werkte Hij krachtig door hen heen. Zo horen we Farao in Genesis 41:38 zeggen over Jozef: '*Kunnen we iemand vinden zoals deze man, in wie de Geest van God is?*' De Heilige Geest werkte krachtig door Jozef heen. Hij gaf hem droomuitleggingen en grote wijsheid en inzicht. De Heilige Geest rustte veel meer personen toe in het Oude Testament voor een specifieke taak, zoals koningen, priesters en profeten. Vaak werd deze zalving of toerusting van de Geest door zalving met olie in werking gezet. De olie is in de hele Bijbel nauw verbonden met de aanwezigheid en zalving van de Heilige Geest.

We zien in het Oude Testament dat de Heilige Geest in meer of mindere mate op een persoon kon rusten. Deze toerusting kon zelfs verder verdeeld worden over anderen. Zo staat er in Numeri 11:17,25-29 dat God een deel van de Geest nam, die op Mozes rustte en die legde op de zeventig oudsten van Israël. Op het moment dat zij deze Geest ontvingen, begonnen de zeventig oudsten te profeteren. Mozes spreekt op dat moment ook het verlangen uit dat de Geest op heel het volk mocht rusten en dat zij allen zouden kunnen profeteren. Verder zien we in 2 Koningen 2 dat de Geest die op de profeet Elia rustte in dubbele mate overgedragen werd op de leerling profeet Elisa, bij zijn hemelvaart. Van Elisa staan dan ook ongeveer twee keer zoveel wonderen opgeschreven dan van Elia. Zo zien we dus dat de Heilige Geest op allerlei personen kwam en zich over hen verdeelde, waardoor zij toegerust werden voor hun taak, begonnen te profeteren en wonderen en tekenen konden doen.

De Heilige Geest in het Nieuwe Testament

In het Nieuwe Testament zien we dezelfde dingen gebeuren als in het Oude Testament, maar er is meer. De Heilige Geest is namelijk sinds het offer van Jezus op een nieuwe en krachtigere manier aanwezig in de wereld. Jezus heeft namelijk Zelf gezegd dat Hij heen moest gaan, zodat de Heilige Geest naar de leerlingen toe kon komen. Dit was voor zijn hemelvaart nog niet mogelijk. Wat is dan het verschil met de Heilige Geest sinds het offer van Jezus met daarvoor?

Er zijn tenminste twee belangrijke verschillen. Ten eerste komt de Heilige Geest sinds Jezus' offer permanent in ons wonen. De Heilige Geest wordt nu ook de Geest van Christus genoemd.¹ Op het moment dat de Heilige Geest in ons komt wonen, komt Jezus Zelf in ons wonen. En met Hem komt ook de hemelse Vader in ons wonen.² God maakt zijn permanente woning in ons hart. Wij zijn een levende Tempel voor Hem geworden. We worden daadwerkelijk één met God, door de Heilige Geest.³

In het Oude Testament kon de Geest in meer of mindere mate op personen rusten of in personen zijn, maar Hij kon ook weer herverdeeld of weggenomen worden. Het ging hier nog niet over een wedergeboorte, om een totale eenwording met God en om een permanente inwoning van God Zelf. In het Oude Testament is met name sprake van toerusting en zalving door de Geest. In het Nieuwe Testament komt de Heilige Geest met zijn volheid in ons wonen. Vanaf dat moment zijn wij geboren uit God.

Deze zegening kon Jezus direct na zijn sterven en opstanding aan zijn leerlingen geven. In Johannes 20 staat beschreven hoe Jezus aan zijn leerlingen verscheen, na zijn opstanding. En dan staat er in vers 22: *En nadat Hij dit gezegd had, blies Hij op hen en zei tegen hen: Ontvang de Heilige Geest.* Hiermee kwam de Heilige Geest in zijn leerlingen wonen. Zij werden opnieuw geboren, opnieuw tot leven gewekt. Net zoals Adam in Genesis de adem van God ingeblazen kreeg, krijgen hier de leerlingen de Geest van Jezus ingeblazen. Zij komen geestelijk tot leven. God woont nu in hen.

Ten tweede kunnen we sinds Jezus' hemelvaart ook in de Heilige Geest gedoopt worden. Na zijn opstanding gaf Jezus de inwonende Geest aan zijn leerlingen. Toch zei Hij tegen de leerlingen dat zij in Jeruzalem moesten blijven en de belofte van de Heilige Geest moesten blijven verwachten. Zij zouden namelijk nog in de Heilige Geest gedoopt worden.⁴ Dit gebeurde tijdens Shavuot (Pinksterfeest). Toen werden de leerlingen gedoopt in de Heilige Geest. Zij werden compleet overgoten en ondergedompeld in de krachtige aanwezigheid van Gods Geest. Waar de Geest in het Oude Testament in verschillende mate kon rusten op personen, daar werden de leerlingen volledig ondergedompeld in de zalving en krachtige aanwezigheid van Gods Geest. Er zat geen maat meer aan en iedereen kon daarin delen.

Deze tweede gave kon Jezus pas aan zijn leerlingen schenken, toen Hij naar de hemel gevaren was. Hij had namelijk in Johannes 16:7 gezegd tegen zijn leerlingen dat Hij heen moest gaan, zodat de Geest kon komen. Jezus zelf was al in de Geest gedoopt bij de rivier de Jordaan. Daardoor kon Hij in de volledige kracht van God opereren tijdens zijn bediening. Deze doop kon Hij pas doorgeven, wanneer Hij opgevaren was naar de hemel. Vanuit de hemel kon Hij zijn leerlingen in dezelfde Geest dopen. Net zoals Elia naar de hemel moest varen, voordat zijn deel van de Heilige Geest over kon gaan op Elisa, zo moest Jezus ook eerst naar de hemel varen, voordat Zijn doop in de Heilige Geest over kon gaan op zijn leerlingen. Zij werden dus in dezelfde Geest gedoopt, als waarin Jezus bij de Jordaan gedoopt was. Wij ontvangen dus de volledige zalving en toerusting, die Gods Zoon Jezus hier op aarde ontving.

¹ Romeinen 8:9, 1 Petrus 2:11.

² Johannes 14:23, 1 Korinthe 6:19.

³ Johannes 17:21-23, 1 Korinthe 6:17.

⁴ Mattheüs 3:11, Markus 1:8, Lukas 3:16, Johannes 1:33, **Handelingen 1:5**, Handelingen 11:16, 1 Korinthe 12:13

Hoe zit het dan met het feit dat de leerlingen tijdens Jezus' leven op aarde al wonderen en tekenen verrichtten? Zij hebben dit waarschijnlijk onder de autoriteit, zalving en doop van hun rabbi Jezus gedaan. Zelf hadden zij deze doop nog niet ontvangen, maar Jezus droeg een klein stukje van zijn zalving op hen over voor hun specifieke missie, waarop Hij hen uitzond.

Na Jezus' dood ontvingen zij echter de volledige doop in de Geest. Vanaf dat moment konden zij in dezelfde autoriteit wandelen en opereren als Jezus Zelf. Nu hadden zij de lichamelijke aanwezigheid van hun rabbi niet meer nodig om in deze zalving te opereren. Nu hadden zij deze zelf ontvangen. En niet alleen de twaalf leerlingen. Deze doop in de Geest was nu voor iedereen beschikbaar.⁵ Dit was het moment waar Mozes zo naar had verlangd. Iedereen werd nu gedoopt door de Geest en iedereen kon profeteren. Waar in het Oude Testament enkelingen met een bepaalde mate van Gods Geest werden gezalfd, daar wordt in het Nieuwe Testament iedere gelovige in de volle mate van Gods Geest gedoopt. Het is Jezus die ons vanuit de hemel in de Geest doopt.⁶

Zijn doop, vervulling, inwoning, verzegeling en zalving verschillende zaken?

Het is één en dezelfde Geest die al deze werkingen werkt, maar er wordt in de Bijbel wel degelijk onderscheid gemaakt tussen deze werkingen. Doop en vervulling liggen nog het dichtst tegen elkaar aan. Met de doop wordt je compleet overgoten met de Geest en dientengevolge helemaal vervuld met de Heilige Geest. Bij vervulling zou je kunnen zeggen dat de nadruk meer ligt op het van binnenuit opwellen van de Geest, zoals dat bij Zacharias al gebeurde, terwijl er nog helemaal geen sprake kon zijn van een doop in de Heilige Geest, omdat Jezus nog niet opgevaren was.⁷ De doop in de Geest houdt automatisch ook vervulling met de Geest in. Andersom dus niet perse.

Het verschil tussen inwoning en doop hebben we hierboven al toegelicht. De verzegeling met de Heilige Geest is het geestelijke stempel wat de Geest op je leven drukt.⁸ Hiermee ben je gemarkeerd voor verlossing. In Romeinen 8:16 wordt gezegd dat de Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. Je kunt deze verzegeling dus verstaan als een diepe innerlijke overtuiging dat je een kind van God bent. De Geest spreekt dit rechtstreeks tot jouw geest. Ook al begrijp je er niets van, er is een innerlijke overtuiging van binnen gaan leven.

Verder kan deze verzegeling ook aan de buitenkant zichtbaar worden, doordat God bijvoorbeeld door tekenen en wonderen zijn zegel op ons leven en onze bediening drukt. Men kan dan zien dat je bij de Heer hoort. Zo lezen we in Johannes 6:27 dat Jezus verzegeld is door de Vader. Dit vers staat in het kader van de wonderbare spijziging. Als je verzegeld bent door God, betekent dit overigens nog niet dat je ook met de Geest gedoopt bent.

Een zalving is een specifieke toerusting van de Geest die op jou, op een zaak of zelfs op een gebouw kan rusten. Het zorgt ervoor dat de gezalfde persoon of het gezalfde voorwerp tot zegen van de Heer zal zijn en voorspoedig zal zijn in zijn missie. We zien allerlei zalvingen actief in het Oude Testament, toen er nog helemaal geen sprake was van inwoning of doop in de Heilige Geest. Koningen, priesters en profeten werden door zalving met olie toegerust voor hun taak. Ook de Tempel werd gezalfd met olie en zo aan God toegewijd. Met deze zalving kwam de Geest op deze personen en ruimtes rusten om hen voor God te toe te rusten en te heiligen.

⁵ Ezechiël 36:26-27, Joël 2:28-29, Handelingen 2:16-18.

⁶ Mattheüs 3:11, Markus 1:8, Lukas 3:16, Johannes 1:33.

⁷ Lukas 1:67.

⁸ 2 Korinthe 1:22, Efeze 1:13, 4:30.

Je kunt er vanuit gaan dat als iemand met de Geest gedoopt wordt, dat hij dan ook de inwoning, vervulling, verzegeling en enkele zalvingen van de Geest heeft ontvangen. Andersom is dat echter niet altijd het geval.

De vloek van Godverlatenheid omgekeerd

Sinds het offer van Jezus is Gods Heilige Geest dus op een nieuwe manier en in grotere mate aanwezig. Dit kon alleen dankzij het offer van Jezus. Ook op dit punt is de wonderlijke ruil van toepassing. Jezus koos er vrijwillig voor om de Godverlatenheid te ervaren aan het kruis. Tijdens de drie uur dikke duisternis riep Hij uit: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' Hij ervoer als geen ander wat het was om gescheiden te zijn van zijn hemelse Vader.

Theologisch bezien is dit een ingewikkeld punt. Jezus is namelijk Gods Zoon en daarmee God Zelf. Dus in zekere zin kon Hij nooit echt gescheiden zijn van God, want Hij was God. Toch ervoer Hij aan het kruis ten volle de verschrikking, angst en pijn van het gescheiden zijn van God. Zijn hemelse Vader sloot op dat moment de hemel boven Hem. God werd als het ware innerlijk verscheurd, daar aan het kruis. Hier kunnen we met ons verstand niet goed bij. Maar we mogen ons eeuwig verwonderen dat God deze diepe verlatenheid en verscheurdheid Zelf wilde doorleven, zodat wij niet meer gescheiden hoefden te zijn van God.

Omdat Jezus deze Godverlatenheid heeft ervaren voor ons, kan God nu permanent in ons komen wonen. Hij kan helemaal in ons zijn (de inwoning van de Geest). En wij kunnen helemaal in Hem ondergedompeld worden (de doop in de Geest). Voor altijd zijn wij één met God en wij hoeven nooit meer van Hem gescheiden te worden. Dit onder voorwaarde dat wij ons in geloof en vertrouwen uitstrekken naar Jezus. Als wij Hem afwijzen en niet in Hem geloven, dan zullen we straks voor eeuwig de Godverlatenheid moeten ervaren. Laat het zover niet komen. Laten we Gods aanwezigheid gelovig omarmen in ons leven en daaruit leven! Dan wordt ons leven zoveel mooier en rijker en kunnen we straks voor eeuwig bij God verder leven.